

**STATUT
STOWARZYSZENIA KATOLIKÓW
ŚWIECKICH
„EUCHARYSTYCZNA STRAŻ
HONOROWA”**

przy kościele klasztorным
p. w. Św. Jerzego i Św. Wojciecha w **KŁODZKU**

SIEDZIBA STOWARZYSZENIA I JEGO CELE STATUTOWE

§ 1. Siedzibą Stowarzyszenia katolików świeckich „Eucharystyczna Straż Honorowa” jest kościół pod wezwaniem Św. Jerzego i Św. Wojciecha przy klasztorze Mnisek Klarysek od Wieczystej Adoracji w Kłodzku, przy ul. Łukasieńskiego 34.

§ 2. Stowarzyszenie, w nawiązaniu do nauki Soboru Watykańskiego II, pragnie kształtować wśród swoich członków szczególny kult Przenajświętszej Eucharystii świadome, że jej „sprawowanie stanowi ośrodek całego życia chrześcijańskiego zarówno dla Kościoła powszechnego, jak i dla wspólnot miejscowych tego Kościoła, ponieważ inne sakramenty, tak jak wszystkie kościelne posługi i dzieła apostołstwa, wiążą się ze świętą Eucharystią i do niej zmierzają. W Najświętszej Eucharystii zawiera się bowiem całe duchowe dobro Kościoła, a mianowicie sam Chrystus, nasza Pascha i Chleb żywy, który przez swoje Ciało ożywione i ożywiające Duchem Świętym daje życie ludziom, zapraszając ich i doprowadzając w ten sposób do ofiarowania razem z Nim samych siebie, swojej pracy i wszystkich rzeczy stworzonych” (Sobór Watykański II, *Dekret o posłudze i życiu kapłanów*, 5).

Ponadto „sprawowanie Eucharystii w ofierze Mszy świętej jest prawdziwym źródłem i celem kultu oddawanego jej poza Mszą świętą” (Św. Kongr. Obrzędów, Instr. *Eucharisticum mysterium*, 3). Chrystus Pan, który „ofiaruje się we Mszy świętej wtedy, kiedy zaczyna być sakramentalnie obecny jako duchowy pokarm pod postaciami chleba i wina”, również „po złożeniu ofiary, gdy Eucharystię przechowuje się w kościołach lub kaplicach, jest rzeczywiście Emmanuelem, to jest „Bogiem z nami”. Jest bowiem dniem i nocą pośród nas, mieszka w nas pełen łaski i prawdy” (tamże).

§ 3. Stowarzyszenie zmierza szczególnie do tego, by jego członkowie:

a) szczególnym pietyzmem i religijną czcią otaczali Sakrament Eucharystii. „Zaiste, skoro tajemnica eucharystyczna została ustanowiona z miłości i uobecnia nam sakramentalnie Chrystusa, zasługuje zatem na nasze dziękczynienie i naszą cześć” (Jan Paweł II, *List o tajemnicy i kulcie Eucharystii*, 3);

b) poczuwali się do obowiązku wynagradzania Chrystusowi Eucharystycznemu zranionemu naszymi grzechami oraz dziękczynienia za dar wiecznego zbawienia. W adoracji eucharystycznej „zawiera się jakaś nasza „odpłata”, jakieś wynagrodzenie za Tę Miłość ukrzyżowaną na śmierć. Adoracja jest naszą „Eucharystią” czyli naszym dziękczynieniem i uwielbieniem za to, że Chrystus nas odkupił swoją śmiercią i przez swoje zmartwychwstanie dał nam uczestnictwo w życiu wiecznym” (tamże);

c) przepajali swoje osobiste życie wiary, jak również swoje życie apostołskie i wykonywanie pracy zawodowej miłością, którą człowiek odplaca Bogu za Jego miłość i z

Nim się łączy. „Jeżeli bowiem życie chrześcijańskie wyraża się w spełnianiu największego przykazania, czyli miłości Boga i bliźniego, to miłość ta znajduje swoje źródło właśnie w Sakramencie Eucharystii, który powszechnie bywa nazywany Sakramentem miłości. Eucharystia tę miłość oznacza, a więc przypomina, uobecnia i urzeczywistnia zarazem. Ileż w niej świadomie uczestniczymy, otwiera się w naszej duszy rzeczywisty wymiar tej niezgłębionej miłości, w którym zawiera się wszystko, co Bóg uczynił dla nas ludzi i co stale czyni wedle słów Chrystusowych: *Ojciec mój działa aż do tej chwili i Ja działam* (J 5,17). W parze zaś z tym niezgłębionym i nie zasłużonym darem, jakim jest ta miłość objawiona do końca w zbawczej ofierze Syna Bożego /.../, rodzi się również w nas samych żywa odpowiedź miłości. Nie tylko poznajemy miłość, ale sami zaczynamy miłować. Wkraczamy niejako na drogę miłości i na tej drodze czynimy postępy” (tamże, 5);

d) byli też zachęceni do większej i bardziej dynamicznej miłości bliźniego. „Prawdziwa cześć dla Eucharystii staje się szkołą czynnej miłości bliźniego. Wiemy, że taki jest prawdziwy pełny porządek miłości, którego nauczył nas Pan: *Po tym wszyscy poznają, żeście uczniami Moimi, jeśli będziecie się wzajemnie miłowali* (J 13, 25). Eucharystia do tej miłości wychowuje w sposób najgłębszy, ukazuje bowiem, jaką wartość w oczach Bożych ma każdy człowiek, nasz brat i siostra, skoro każdemu w taki sam sposób Chrystus daje siebie samego pod postaciami chleba i wina. Jeżeli praktykujemy autentyczny kult eucharystyczny, w oczach naszych musi rosnąć godność każdego człowieka. A poczucie tej godności staje się najgłębszym motywem naszego odniesienia do bliźnich. Musimy /.../ stawać się szczególnie wrażliwi na każde ludzkie cierpienie i niedolę, na każdą niesprawiedliwość i krzywdę, szukając, w jaki sposób praktycznie jej zaradzić. Uczymy się z szacunkiem odkrywać prawdę o człowieku wewnętrznym, bo przecież właśnie wewnątrz staje się sakramentalnym mieszkaniem Boga w Eucharystii” (tamże, 6).

§ 4. Stowarzyszenie zmierza do tego, by w każdej godzinie dnia grupa gorliwych chrześcijan uświadamiała sobie, i w modlitewnym skupieniu rozważała, nieskończoną miłość Boga ku sobie i ku bliźnim. „Na wszystkich (Jezus Chrystus) zesłał Ducha Świętego, który miał ich wewnętrznie pobudzić, by miłowali Boga z całego serca i aby siebie wzajemnie miłowali, jak Chrystus ich umiłował” (Sobór Watykański II, *Lumen gentium*, 40).

§ 5. Dla osiągnięcia tego celu stowarzyszeni obierają sobie jedną godzinę w ciągu dnia. Ci, którym pozwalają na to warunki, spędzają ją w świątyni Stowarzyszenia i u stóp uroczyste wystawionego Przenajświętszego Sakramentu trwają w duchu adoracji, dziękczynienia, prześlągnięcia i prośby.

Inni, w wybranej przez siebie godzinie, pamiętają w sposób szczególny o Chrystusie obecnym w tabernakulum i ofiarują Mu zwykle zajęcia tej godziny, nie czyniąc w nich żadnej przerwy. „W rozmaitych rodzajach życia /.../ jedną świętość uprawiają wszyscy, którymi kieruje Duch Boży i podążają za Chrystusem” (Sobór Watykański II, *Lumen gentium*, 41).

Członkowie Stowarzyszenia mogą również obrać sobie dodatkową godzinę adoracji w intencji konkretnej osoby, grupy rodzinnej lub społecznej, w duchu wynagrodzenia.

§ 6. Członkowie Stowarzyszenia kultywują w sobie miłość i cześć ku Przenajświętszej Eucharystii, która aktualizuje i uobecnia Ofiarę Chrystusa za ludzi i zarazem jest Sakramentem Jego stałej obecności. Owa miłość wyraża się codziennie w szczerym wyrzeczeniu się i bratniej ofiarności względem bliźnich.

§ 7. Doskonały wzór trwania przy Chrystusie Zbawicielu, żyjącym wśród ludzi daje Członkom Stowarzyszenia pierwsza bohaterska „Straż Honorowa” Maryi, Jana i Magdaleny, towarzyszyli oni Panu Jezusowi na Kalwarii i pierwsi oddali Mu, w Jego osamotnieniu podczas składania najwyższej Ofiary, hołd miłości i wynagrodzenia, które Stowarzyszenie zaleca swoim członkom.

§ 8. Gorąco zaleca się członkom Stowarzyszenia częste uczestniczenie we Mszy świętej i Komunię świętą, jak również w miarę możliwości codzienne nawiedzenia Najświętszego Sakramentu.

§ 9. Głównym Świętem Stowarzyszenia „Eucharystyczna Straż Honorowa” jest liturgiczna uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Pańskiej - Boże Ciało.

Święta drugorzędne są następujące:

św. Franciszka Salezego	24 stycznia,
św. Józefa	19 marca,
św. Marii Magdaleny	22 lipca,
Matki Bożej Bolesnej	15 września,
św. Franciszka z Asyżu	04 października,
św. Jana Ewangelisty	27 grudnia

WŁADZE STOWARZYSZENIA

§ 10. Władze Stowarzyszenia stanowią:

1. Ksiądz Dyrektor,
2. Zarząd,
3. Walne Zebranie.

§ 11. Ksiądz Dyrektor, każdorazowy Kapelan Mniszek Klarysek od Wieczystej Adoracji w Kłodzku, mianowany przez biskupa diecezjalnego, stoi na czele Stowarzyszenia i reprezentuje na zewnątrz.

§ 12. Zarząd Stowarzyszenia składa się z Przewodniczącego, Sekretarza i ich zastępców oraz dwóch innych członków. Zarząd jest wybierany przez Walne Zebranie na czas jednego roku.

§ 13. Przewodniczący, w porozumieniu z Ks. Dyrektorem, w miarę zachodzącej potrzeby, zwołuje wszelkie posiedzenia: Zarządu, zelatorów, ogólne i Walne Zebrania; ustala ich porządek i przewodniczy im. Załatwia również sprawy nagłe, bez uchwały Zarządu, lecz w porozumieniu z Ks. Dyrektorem i składa na ich temat relacje na najbliższym posiedzeniu.

§ 14. Sekretarz prowadzi księgę członków Stowarzyszenia, protokołuje posiedzenia, przygotowuje konieczne ogłoszenia oraz powiadamia członków o zebraniach i wspólnych nabożeństwach.

§ 15. Ze względu na religijny cel Stowarzyszenia, obowiązki Zarządu ograniczają się do ścisłego współdziałania z Ks. Dyrektorem dla dobra Stowarzyszenia. Należą do nich:

1. wykonywanie uchwał Walnego Zebrania,
2. załatwianie spraw nie zastrzeżonych Statutem Walnemu Zebraniu,
3. ustalanie porządku dziennego Walnych Zebrań,
4. pomoc w organizacji wszelkich uroczystości i nabożeństw Stowarzyszenia,
5. kooptowanie członków Zarządu na wypadek ustąpienia któregoś z dotychczasowych,
6. mianowanie zalatorów i zelatorek.

§ 16. W przypadku gdyby z jakichkolwiek przyczyn Zarząd przestał istnieć przed terminem Walnego Zebrania, wszelkie jego agendy przejmuje Ks. Dyrektor, aż do powołania nowego Zarządu.

Roczne Walne Zebranie zwołuje Zarząd w porozumieniu z Ks. Dyrektorem. Nadzwyczajne Walne Zebranie może zwołać: sam Ks. Dyrektor, sam Zarząd uchwałą jednomyślną lub Zarząd w porozumieniu z Ks. Dyrektorem.

Obecność Ks. Dyrektora na Walnym Zebraniu jest warunkiem ważności jego uchwał.

§ 17. Do Walnego Zebrania należy:

1. przyjmowanie sprawozdań Zarządu,
2. załatwianie wniosków Ks. Dyrektora i Zarządu,
3. zmiana Statutu i regulaminu,
4. przyjmowanie rocznych sprawozdań i udzielanie absolutorium, mianowanie członków honorowych, wybór Zarządu.

§ 18. Uchwały Walnego Zebrania zapadają bezwzględną większością głosów, w obecności przynajmniej połowy członków.

§ 19. Miano zelatora otrzymuje ten, kto zjedna Stowarzyszeniu przynajmniej 15 członków i nie dopuści, by ten komplet się zmniejszył.

CZŁONKOWIE STOWARZYSZENIA

§ 20. Członkiem Stowarzyszenia Katolików Świeckich „Eucharystyczna Straż Honorowa” może być każdy katolik, mężczyzna, niewiasta lub dziecko; wszyscy oni tworzą jedną wspólnotę bez względu na płeć.

§ 21. Kandydat do Stowarzyszenia winien zgłosić się u Ks. Dyrektora, u członka Zarządu lub zelatora. Po zatwierdzeniu przyjęcia przez Ks. Dyrektora wpisuje się imię i nazwisko nowego członka do księgi „Eucharystycznej Straży Honorowej”.

Odmowa przyjęcia kandydata nie wymaga uzasadnienia.

§ 22. Każdy członek Stowarzyszenia jest obowiązany do odprawienia przynajmniej raz w miesiącu całej godziny adoracji przed uroczyscie wystawionym Najświętszym Sakramentem w kościele „Eucharystycznej Straży Honorowej”. Pożądanym jest, by dzień i godzina adoracji była stałą; przepis ten nie posiada waloru absolutnego.

§ 23. Każdy członek Stowarzyszenia, o ile nie ma ważnych przeszkód, winien spełniać jak najsumienniejsze przyjęte zobowiązania, odbywać w oznaczonym przez siebie czasie i

wybranej formie adorację Przenajświętszego Sakramentu oraz brać udział w miesięcznym nabożeństwie sprawowanym dla Stowarzyszenia.

§ 24. Przynależność do określonej 15-tki, ani też podleganie zelatorowi nie stanowi warunku koniecznego dla członkostwa w Stowarzyszeniu.

§ 25. Przestaje być członkiem Stowarzyszenia i traci wszelkie prawa:

- a) kto dobrowolnie zgłasza swoje wystąpienie i prosi o wykreślenie z listy członków,
- b) kto przestaje bez usprawiedliwienia wykonywać obowiązki członka,
- c) kto działa na niekorzyść Stowarzyszenia (zniesławienie, niezgoda itp.).

§ 26. Wszystkie pisma Stowarzyszenia podpisuje Ks. Dyrektor, Przewodniczący i Sekretarz.

KURIA METROPOLITALNA WROCŁAWSKA

L. dz. 73/2003/2004

Powyższy Statut zatwierdzam jako obowiązujący Stowarzyszenie Katolików Świeckich „Eucharystyczna Straż Honorowa” przy kościele klasztornym p. w. Św. Jerzego i Św. Wojciecha w Kłodzku.

Wrocław, 19 marca 2004 r.